

Περίληψη Εκδήλωσης

ΟΜΙΧΛΩΔΕΣ ΣΚΗΝΙΚΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΒΡΕΤΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

του Δημητρίου Α. Φλούδα¹

Κρίσιμη Αναμέτρηση

Οι βουλευτικές εκλογές της 7 Μαΐου 2015 στην Μεγάλη Βρετανία, θα είναι οι πιο αμφίρροπες των τελευταίων δεκαετιών, μια και σύμφωνα με όλα τα προγνωστικά δεν θα προκύψει μονοκομματική αυτοδυναμία, με πιθανότερο τον σχηματισμό Κυβερνήσεως συνεργασίας με την συμμετοχή δύο ή τριών κομμάτων ή ακόμα και μια λύση μειοψηφίας. Το αποτέλεσμα των εκλογών θεωρείται εξαιρετικής σημασίας για το μέλλον της Ευρώπης, ένεκα των διακυβευμάτων που έχουν φέρει την πολιτική ύπαρξη και τον στρατηγικό προσανατολισμό του Ηνωμένου Βασιλείου σε σημείο καμψής.

Οι δημοσκοπήσεις προβλέπουν ότι το Κόμμα των Συντηρητικών του Πρωθυπουργού Ντειβιντ Κάμερον θα εξασφαλίσει 33%, το ίδιο ποσοστό ψήφων με τους Εργατικούς του Εντ Μίλιμπαντ. Το ευρωσκεπτικιστικό Κόμμα Ανεξαρτησίας (UKIP) του Νάιτζελ Φάρατζ, που αναδείχθηκε σε πολιτικό πρωταγωνιστή με το 27,5% στις ευρωεκλογές του 2014 των ευρωεκλογών φέρεται να παραμένει τρίτη δύναμη με 15%, ενώ οι Φιλελεύθεροι Δημοκράτες, οι εταίροι του Κάμερον στον νυν κυβερνητικό συνασπισμό, συγκεντρώνουν ποσοστό 9%.

Ωστόσο, το βρετανικό εκλογικό σύστημα δεν είναι αναλογικό αλλά πλειοψηφικό σε μονοεδρικές περιφέρειες. Η χώρα είναι χωρισμένη σε 650 εκλογικές περιφέρειες και βουλευτή εκλέγει το κόμμα που θα λάβει έστω και μια ψήφο περισσότερη σε κάθε μία από αυτές, ενώ οι υπολειπόμενες ψήφοι δεν ανακατανέμονται αλλά χάνονται. Έτσι είναι δυνατόν ένας συνδυασμός που έχει επιτύχει 10 ή 15% σε επίπεδο επικρατείας να μην εκλέξει ούτε έναν αντιπρόσωπο στην Βουλή των Κοινοτήτων.

Δύσκολος ο σχηματισμός κυβέρνησης

Με αυτά τα δεδομένα, η κατανομή των εδρών προβλέπεται πως θα χαρίσει την πρώτη θέση στους Συντηρητικούς, αν και με αξιοσημείωτα χαμηλότερο αριθμό βουλευτών (περί τους 280) από το προηγούμενο κοινοβούλιο. Το Εργατικό Κόμμα μάλλον θα εξασφαλίσει 10 ως 12 λιγότερους αντιπροσώπους. Ειδικά οι Φιλελεύθεροι αναμένεται να απωλέσουν πάνω από τις μισές έδρες τους, πληρώνοντας βαρύ τίμημα

¹ Ο Δημήτριος Α. Φλούδας είναι Επιστημονικός Συνεργάτης του Κολλεγίου Hughes Hall στο Πανεπιστήμιο του Καίμπριτζ και ακαδημαϊκό μέλος της British Academy of Experts

για την συγκυβέρνηση με τους Τόρυδες. Το UKIP, του οποίου η επιρροή στην πολιτική του Κάμερον ήταν σημαντική, δεν θα κερδίσει, λόγω των ιδιομορφιών του συστήματος, περισσότερες από 4-5 έδρες. Την έκπληξη των εκλογών θα αποτελέσει αδιαμφισβήτητα το Σκωτσέζικο Εθνικό Κόμμα (SNP) που αναμένεται να εκλέξει 50+ βουλευτές, μεταβάλλοντας άρδην τις ισορροπίες της βρετανικής πολιτικής σκηνής και αναδεικνυόμενο σε de facto ρυθμιστή της επομένης ημέρας.

Η κατάσταση περιπλέκεται περαιτέρω διότι, σύμφωνα με το βρετανικό Σύνταγμα (που δεν είναι γραπτό) ο Μονάρχης δεν υποχρεούται να δώσει εντολή σχηματισμού κυβερνήσεως στον ηγέτη του σχετικώς πλειοψηφήσαντος κόμματος αλλά «ορίζεται πρωθυπουργός το πρόσωπο που είναι σε θέση να κερδίσει την εμπιστοσύνη της Βουλής των Κοινοτήτων για να επιχειρήσει να σχηματίσει κυβέρνηση». Το Εθνικό Κόμμα της Σκωτίας έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν πρόκειται να στηρίξει κυβέρνηση Συντηρητικών, ούτε τα κόμματα της Δεξιάς πρόκειται να συνεργαστούν με το SNP, καθώς το θεωρούν απειλή για την ενότητα της χώρας.

Είναι προφανές λοιπόν ότι οι μετεκλογικές ζυμώσεις θα έχουν μεγάλο ενδιαφέρον και δεν είναι απίθανο να υπάρξει ακόμα και καθυστέρηση εβδομάδων μέχρι τον σχηματισμό νέας κυβερνήσεως. Τα σενάρια που εξετάζονται έχουν ως εξής--

- οι Συντηρητικοί να επιχειρήσουν εκ νέου κυβερνητικό συνασπισμό με τους Φιλελεύθερους Δημοκράτες. Επειδή όμως οι Φιλελεύθεροι προβλέπεται να αποδυναμωθούν σημαντικά κερδίζοντας το πολύ 25 έδρες, ο συνδυασμός δεν θα συγκεντρώνει τον αριθμό των 325 και θα έχουμε κυβέρνηση μειοψηφίας.
- οι Εργατικοί θα συνάψουν συμφωνία για στήριξη με το Εθνικό Κόμμα της Σκωτίας και τους Φιλελευθέρους παρά το γεγονός ότι μέχρι στιγμής δεν το έχουν πει ξεκάθαρα, εξασφαλίζοντας ισχνή πλειοψηφία στη Βουλή.
- Νέες εκλογές το φθινόπωρο, μετά από κατάρρευση κάποιας ενδιάμεσης κυβερνήσεως μειοψηφίας.

Brexit

Οι εκλογές θα είναι αποφασιστικής σημασίας για το μέλλον της Ευρώπης, γιατί μπορεί να οδηγήσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την ΕΕ. Ο Ντέιβιντ Κάμερον έχει δεσμευθεί να προχωρήσει σε δημοψήφισμα το 2007, ενώ ο Εντ Μίλιμπαντ έχει υποσχεθεί να μην το πράξει. Ανεξάρτητα από το αμφίρροπο αποτέλεσμα ενός τέτοιου δημοψηφίσματος, και μόνον η εκστρατεία που θα προηγηθεί θα δηλητηρίαζε αυτήν την σχέση και θα προκαλούσε ασύλληπτους κλυδωνισμούς σε όλη την Ευρώπη. Πιθανή δε έξοδος της Μ. Βρετανίας από την ΕΕ θα αποτελούσε το οριστικό τέλος της πανευρωπαϊκής ιδέας που γεννήθηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και θα οδηγούσε σύντομα την ΕΕ σε διάλυση.